

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dóna, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragieu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació assenyada i molt intel·ligent". I realment, ¿quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invoquem? I, ¿quina és la nació, per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?»

▶ Salm responsorial (14)

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnia. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compton poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 1,17-18.21b-22.27)

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyariau a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «¿Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Escriptura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dóna és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans". Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.»

Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Ahora, Israel, escucha los mandatos y decretos que yo os mando cumplir. Así viviréis y entraréis a tomar posesión de la tierra que el Señor, Dios de vuestros padres, os va a dar. No añadáis nada a lo que os mando ni suprimáis nada; así cumpliréis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy. Ponedlos por obra, que ellos son vuestra sabiduría y vuestra inteligencia a los ojos de los pueblos, que, cuando tengan noticia de todos ellos, dirán: "Cierto que esta gran nación es un pueblo sabio e inteligente." Y, en efecto, ¿hay alguna nación tan grande que tenga los dioses tan cerca como lo está el Señor Dios de nosotros, siempre que lo invocamos? Y, ¿cuál es la gran nación, cuyos mandatos y decretos sean tan justos como toda esta ley que hoy os doy?»

▶ Salmo responsorial (14)

R. Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 1,17-18.21b-22.27)

Mis queridos hermanos: Todo beneficio y todo don perfecto vienen de arriba, del Padre de los astros, en el cual no hay fases ni períodos de sombra. Por propia iniciativa, con la palabra de la verdad, nos engendró, para que seamos como la primicia de sus criaturas. Aceptad dócilmente la palabra que ha sido plantada y es capaz de salvaros. Llevadla a la práctica y no os limitéis a escucharla, engañándoos a vosotros mismos. La religión pura e intachable a los ojos de Dios Padre es ésta: visitar huérfanos y viudas en sus tribulaciones y no mancharse las manos con este mundo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un grupo de fariseos con algunos escribas de Jerusalén, y vieron que algunos discípulos comían con manos impuras, es decir, sin lavarse las manos. (Los fariseos, como los demás judíos, no comen sin lavarse antes las manos restregando bien, aferrándose a la tradición de sus mayores, y, al volver de la plaza, no comen sin lavarse antes, y se aferran a otras muchas tradiciones, de lavar vasos, jarras y ollas.)

Según eso, los fariseos y los escribas preguntaron a Jesús «¿Por qué comen tus discípulos con manos impuras y no siguen la tradición de los mayores?»

Él contestó: «Bien profetizó Isaías de vosotros, hipócritas, como está escrito: "Este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí. El culto que me dan está vacío, porque la doctrina que enseñan son preceptos humanos." Dejáis a un lado el mandamiento de Dios para aferraros a la tradición de los hombres.»

Entonces llamó de nuevo a la gente y les dijo: «Escuchad y entended todos: Nada que entre de fuera puede hacer al hombre impuro; lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro, del corazón del hombre, salen los malos propósitos, las fornicaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, injusticias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad. Todas esas maldades salen de dentro y hacen al hombre impuro.»

COMENTARI

Conservar o canviar?

Ser correcte i net és una cosa bona, però no ho és tot. Aquí el costum i l'ús tenen un gran paper, i allò que no és costum equival a *prohibit*.

Jesús, amb una gran llibertat, posa en qüestió les lleis escrites: és manament humà o voler diví. Els manaments de Déu són —sorprenentment— molt més humans que no pas els estatuts de l'home. Hi ha, doncs, homes que prefereixen optar des de la llibertat pel voler de Déu. Qui camina en l'escola de Jesús, aprèn la llibertat. En la nostra relació amb Déu estem temptats d'arrapar-nos a les falses seguretats, a una religiositat externa, a una litúrgia estètica, però buida, sense cor.

En el judaisme del temps de Jesús, la Llei s'havia esclerotitzat i fomentava la hipocresia, el fonamentalisme:

la pregunta pel que era pur o impur tenia una gran importància. Segons el parer dels fariseus, calia complir tots els manaments de puresa que originalment només obligaven els sacerdots. Això suscitava la pregunta sobre el comportament que calia observar entre el manament de Déu i els determinis dels homes («la tradició dels antics»).

Jesús es posa en la línia dels profetes, que buscaven fer la voluntat de Déu. Déu, en el fons, pregunta pel cor de l'home, no pas pel seu obrar exterior. Citant Isaïes, diu Jesús: «Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor és lluny de mi.»

La temptació que cal superar és el fariseisme, el sacralisme, la religiositat. La fe és existència, no màgia sacral. L'Església ha de viure en constant *aggiornamen-*

to i creativitat, fidel a la crida que Déu li fa a través dels signes dels temps. La fidelitat ha de ser creativa, no escleròtica, ben dinàmica. En la nostra relació amb Déu, en la vida ètica, l'essencial no és l'observança de la norma sinó el *cor*, és a dir, la consciència i l'amor amb què s'observa la norma. El cor, bíblicament parlant, és el lloc de la decisió de les nostres decisions, és el lloc de la veritat on escollim entre la vida i la mort. És el lloc de la trobada, ja que vivim a imatge de Déu; és el lloc de l'aliança.

El criteri últim i decisiu de l'observança justa de la Llei de Déu és la caritat eficaç envers el proïsme. Ens fa adonar de l'autenticitat de la participació en l'eucaristia, sacrament de la caritat.

Ignasi Ricart, claretià

ENTREVISTA

MARIA DEL MAR ALBAJAR

Comunitat jove

La M. Maria del Mar Albajar és, des de l'11 de juny, l'abadessa del Monestir de Sant Benet de Montserrat. Succeeix la M. Montserrat Viñas, que ha ocupat el càrrec els darrers 20 anys, «després d'haver fet una gran feina de potenciació de les persones i d'obertura de la comunitat als nous temps». La nova abadessa rebrà la benedició de mans del bisbe Agustí Cortés el proper dissabte 19 de setembre (a les 16 h), a la Basílica de Santa Maria de Montserrat.

Com viu la responsabilitat d'abadessa... amb només 44 anys?

La veritat és que ser abadessa per a mi ha estat una cura intensiva de realisme o d'humilitat, que és el mateix. L'experiència de vida és molt important per a ser responsable d'una comunitat monàstica. I a mi me'n falta. Llavors, el que em queda i em permet tirar endavant és la consciència clara dels meus límits, des dels quals avançar conjuntament amb la comunitat i amb tanta gent que ens envolta.

Com veu el futur de la comunitat?

El futur de la comunitat l'anem creant cada dia i dependrà de la nostra capacitat de ser les unes per les altres escolta i perdó, i de la nostra flexibilitat per desinstal·lar-nos seguint l'impuls alliberador sempre nou de l'Esperit de Déu que ens parla a través de la realitat que vivim a cada moment.

De què li està més agraïda a Déu?

Tinc tantes raons per donar gràcies a Déu a cada moment! Tinc casa, aigua, menjo cada dia, tinc una comunitat, família, amics... i el do de la vida, la vida que Déu posa a les nostres mans per col·laborar amb Déu en la creació de la humanitat i de la terra que volem. Li demano que no ens cansem mai de treballar perquè tothom aquí i arreu en pugui donar gràcies.

Oscar Bardají i Martín

SER PADRES

Evitar las amputaciones genealógicas

Quisiera advertir a los padres en situación de separación que actúen con mucha cautela para no caer en lo que llamo traumáticas amputaciones genealógicas, es decir, en mantener alejado al niño de todo el linaje del ex: abuelos, tíos, primos...

No me cansaré de repetir que el niño tiene necesidad de que varios adultos de sexo diferente se ocupen de él, especialmente a partir de los dos o tres años de edad. También quiero resaltar que las niñas, por ejemplo, necesitan conocer a personas varones del lado materno apreciadas por la madre, y a mujeres del lado paterno apreciadas por el padre, y con los niños pasa otro tanto. Se trata de personas que sirvan al menor de modelos de identificación, que son necesarios para su desarrollo armónico.

Tenga en cuenta que, en los casos de separación, un determinado sexo ha quedado malparado: el que encarnaba el supuestamente causante de la ruptura; y ahondar en esta tesitura ante los hijos es un mal asunto. Créame, es un grave error parental intentar satanizar a los ojos del hijo el sexo del otro progenitor («claro, todos los hombres sois...» o «claro, todas las mujeres sois...», con añadidos que no voy a transcribir aquí).

No despreciemos las funciones de la familia amplia: el niño, en casa de sus primitos, jugando con ellos, se lo puede pasar mejor que enganchado toda la tarde delante de la televisión o consumiendo videos o jugando con la tableta, aunque sea estando junto a su padre o su madre...

Dr. Paulino Castells
(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la pau

Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau: que, on hi ha odi, hi porti amor; que, on hi ha pecat, hi porti esperit de perdó; que, on hi ha discòrdia, hi porti harmonia; que, on hi ha error, hi porti veritat; que, on hi ha dubte, hi porti fe; que, on hi ha desesperació, hi porti esperança; que, on hi ha ombres, hi porti llum; que, on hi ha tristesa, hi porti joia.

Senyor, concedeix-me: consolar, més que no pas ser consolat; comprendre, més que no pas ser comprès; ser capaç d'estimar, més que no pas ser estimat; perquè és oblidant-se que es troba un mateix; és perdonant com s'arriba a ser perdonat; és morint com ens despertem a la vida eterna.

Amén.

Nota: aquesta pregària és atribuïda tradicionalment a sant Francesc d'Assís. S'inclou amb les seves pregàries perquè la mare Teresa se la feia seva, com altres pregàries de la tradició cristiana.

CLAUS PER ENTENDRE L'ENCÍCLICA

Ètica, fe i política per a la reconciliació amb la creació

L'èsser humà ha ferit la creació i està cridat a restaurar-la. Això és possible en Crist, com diu sant Ireneu: «És ell, en efecte, qui posa llum a l'altura, qui allarga la profunditat que s'enfonsa molt radicalment en la terra, qui estén la longitud de l'Est i de l'Oest». I també aquella gran sentència: «Gloria Dei homo vivens!»: «La glòria de Déu és l'home vivent.»

Aquesta acció reconciliadora obre permanentment processos de reconciliació que són oportunitats per tornar a començar. Des d'aquí la fe es posa al servei de l'ètica que, tenint cura de l'ambient, restaura les relacions humanes des de la crida a la vida d'una nova creació que ja ve. Això implica una opció política que doni forma jurídica a les exigències mínimes ineludibles i que faciliti les altres exigències per fer possible un progrés sostenible.

Al criticar «la debilitat de les reaccions», el Sant Pare lamenta «que la política estigui sotmesa a la tecnologia i a les finances», com queda palès en les cimeres mundials sobre el medi ambient. «Hi ha massa interessos particulars i molt fàcilment l'interès econòmic arriba a prevaldre sobre el bé comú i a manipular la informació per tal de no veure afectats els seus projectes.»

Mn. Peio Sánchez
Professor d'antropologia teològica

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 31. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.)** [1Te 4,13-18 / SI 93 / Lc 4,16-30]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona. Sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sants Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs., patrons d'Àvila.
- 1. ■ Dimarts** [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleir o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria; sant Artur, màrtir; santa Anna, profetessa; santa Teresa-Margarida Reddì, vg. carmelitana. Beat Josep Samsó (Castellbisbal 1887 - Mataró 1936), prev. i mr.
- 2. ■ Dimecres** [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).
- 3. □ Dijous** [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música. Sta. Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac.
- 4. ■ Divendres** [Col 1,15-20 / SI 99 / Lc 5,33-39]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja). Sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).
- 5. ■ Dissabte** (□ Tortosa) [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178. Santa Obdúlia, vg. i mr. Beata Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).
- 6. ■ † Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)** [Is 35,4-7a / SI 145 / Jm 2,1-5 / Mc 7,31-37]. Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura). Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.